

ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФІРНОЇ ОЛІЇ ДЕРЕВІЮ ПАГОРБОВОГО

Дуюн І.Ф., Смойловська Г.П.

Науковий керівник: проф. Мазулін О. В.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра фармакогнозії, фармхімії і технології ліків ФПО

Мета дослідження: визначення накопичення ефірної олії та її складу в суцвіттях та лист'ях деревію пагорбового (*Achillea collina* J. Becker ex Reichenh.). Матеріали та методи: рослинна сировина деревію пагорбового (*Achillea collina* J. Becker ex Reichenh.), заготовлена в 2013–2016 рр. (вересень-жовтень) в Запорізький, Дніпропетровський, Херсонський, Миколаївський області; пристрій для визначення вмісту ефірної олії ДФУ; прилад ГХ–МС "Agilent Technology 6890N" з мас–спектрометричним детектором 5973N. Колонка кварцова, капілярна HP – 5MS, $l = 30$ м, $d = 0,25$ мм. Температура термостату 50° С у запрограмованому режимі 3° С/хв до 220° С, газ – носій – гелій. Температура детектору та випарювача 250° С. Швидкість потоку газу – носія – 1 мл/хв. Ввод проби з поділенням потоку 1/50. Отримані результати: встановлено кількісне накопичення ефірної олії в суцвіттях та лист'ях *Achillea collina* J. Becker ex Reichenh. Під час цвітіння, відповідно до $3,99 \pm 0,34\%$ та $2,19 \pm 0,19\%$. Ідентифіковано основні компоненти ефірної олії та визначено їх кількісний вміст: 1,8–цинеолу, терпінен–4–олу, камфори, α –терпінеолу, сабінілацетату, тимолу, каріофілену, гермакрену D, неролідолу, каріофілен–оксиду, β –евдесмолу, хамазулену та його дереватів. Висновки: на основі проведеного фізико-хімічного аналізу, встановлено перспективність використання деревію пагорбового (*Achillea collina* J. Becker ex Reichenh.) для отримання ефірної олії з вираженою біологічною активністю.

[1,2,4]ТРИАЗОЛО[1,5-с]ХІНАЗОЛІНИ З ІЗОКСАЗОЛЬНИМ ФРАГМЕНТОМ – ПЕРСПЕКТИВНИЙ КЛАС БІОЛОГІЧНО АКТИВНИХ СПОЛУК

Заїка Є.О.

Науковий керівник: Воскобойнік О.Ю.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра органічної і біоорганічної хімії

Відомо, що заміщені триазоли, ізооксазоли та хіназоліни безперечно можуть вважатися перспективними біоактивними агентами, адже значна кількість сполук цієї групи вже зайняли своє місце у арсеналі фармакотерапевтичних засобів. Враховуючи зазначене нами поставлено за мету розробити методи синтезу та дослідити біологічну активність сполук, в яких поєднано триазолохіназоліновий та ізооксазолний фрагменти. Стратегія формування **5** та **6** передбачає взаємодію 4-хлорхіназоліну (**1**) з 5-заміщеними ізооксазол-3-карбогідрідами з подальшою гетероциклізацією речовин **2**, розчепленням піримідинового циклу сполук **3** та наступною модифікацією анілінів **4**.

